

Skogsrådet

”Ett rå, eller en råhare, var ett väsen som rådde och hade makt över en specifik plats och som man skulle hålla sig väl med. (...)

Skogsrådet har även kallats för bland annat skogsnuvan, huldran, råndan, skogsfrun och skogstippan. Hon har även haft smeknamn som Talle-Maja och Grankotte-Kari, och ibland mer lokala sådana som Trasåsa-frun, Ysätters-Kajsa och Lanna-frökna.

Skogsrådet sades vara kärlekskrank och sällskapssjuk och uppvaktade gärna män som vistades i skogen. Ensamma män levde farligt då skogsrådet kunde förvillra dem så att de gick vilse i skogen. (...) Men hon kunde också locka en man till att bilda familj med henne och på 1600-talet kunde en man bli dömd till döden om han troddes ha haft kärleksmöten med skogsrådet.

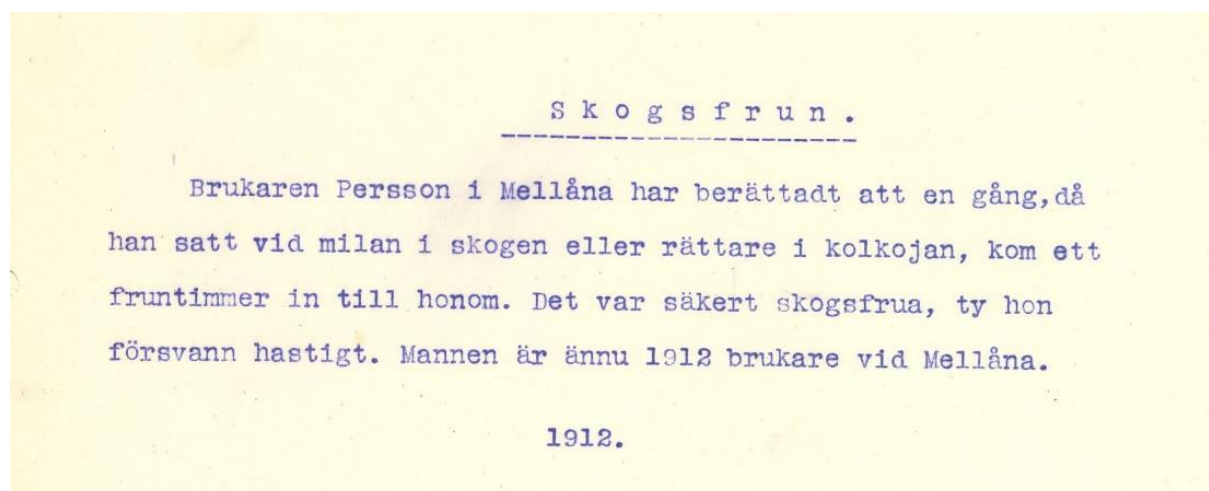
Var man snäll mot skogsrådet så hjälpte hon en. Hon kunde se till så att en jägare aldrig missade sitt byte. Om hon träffade två jägare kunde hon ge den ene jaktlycka genom att smeka hans gevär och den andre olycka bara genom att titta i gevärspipan. (...)

Hon kunde väcka den sovande kolaren om hans mila började brinna. Hon varnade för olyckor och dåligt väder. Men om man var dum mot henne eller inte var henne till lags så kunde hon göra livet riktigt eländigt för en.”

Källa: Institutet för språk och folkminnen

<https://www.isof.se/lar-dig-mer/kunskapsbanker/>

Tre berättelser om skogsrådet, Laxå Bruk, volym F1J:19

Aspa bruk.

Meddelat af Per Aug. Andersson, född i Långstorp 1838.

Anteckn i Maj 1915.

Skogsfruns salar.

Gösta i Fallåsen, på Tiveden, har varit inne uti skogsfruns salar, och varo dessa salar, enligt Göstas beskrifning särdeles stora och luxiosa.

Torpet Fallåsen ligger under Aspa i Askersunds socken.

Aspa bruk

Meddelat af Per Aug. Andersson, född i Långstorp 1838. Anteckn i maj 1915.

Skogsfruns salar

Gösta i Fallåsen, på Tiveden, har varit inne uti skogsfruns salar, och varo dessa salar, enligt Göstas beskrifning särdeles stora och luxiosa.

Torpet Fallåsen ligger under Aspa i Askersunds socken.

Skogarået, på en jagt.

Två jägare voro stadda på tjäderjakt i Finnerödja Tivedsskogar. De voro bittida ute, hvarföre intet tjäderspel förnams, och de båda jägarne lade sig ned för en stund att hvila. Under det de lågo där, kom ett fint kläddt okänt fruntimmer till platsen, där de båda männen ställt sina skjutvapen.

Den förmenta kvinnan tog en af bössorna i sina händer och betraktade noga densamma, hvarefter hon försvann. Tjäderspelet börjar!

Den jägare, hvars bössa nyss besigtigast, sköt så mycket villebråd han ville, då däremot den andre fick litet eller intet.

Febr. 1916. A. Aulin.

Skogarået, på en jagt.

Två jägare voro stadda på tjäderjakt i Finnerödja Tivedsskogar. De voro bittida ute, hvarföre intet tjäderspel förnams, och de båda jägarne lade sig ned för en stund att hvila. Under det de lågo där, kom ett fint kläddt okänt fruntimmer till platsen, där de båda männen ställt sina skjutvapen.

Den förmenta kvinnan tog en af bössorna i sina händer och betraktade noga densamma, hvarefter hon försvann. Tjäderspelet börjar!

Den jägare, hvars bössa nyss besigtigast sköt så mycket villebråd han ville, då därmed den andre fick litet eller intet.